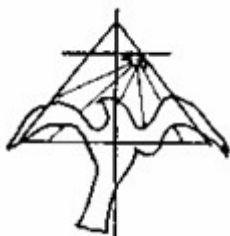

6

červen
2011

Košířský farní list

ČERVEN

NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE A KŘEST

V polovině měsíce června letos slavíme poutní slavnost našeho farního kostela Nejsvětější Trojice. Jde o titul kostela skutečně na výsost vznešený a podstatně křesťanský, zachycující samotného Boha ve třech osobách. Proto si zaslouží stálou a největší pozornost, vždyť do Jeho života jsme byli koupelí křtu ponořeni. „V něm žijeme, pohybujeme se, jsme...“, jak to připomíná řeckým učencům apoštol Pavel v Aténách. (Sk 17,28)

*kostel Nejsv. Trojice na Smíchově -
Košířská farnost*

V Nejsvětější Trojici se skrývá tajemství vnitřního Božího života. Pro každou Boží vlastnost se přece jenom nachází vždy nějaké rozumové zdůvodnění, případně lepší vysvětlení. U Nejsvětější Trojice však vstupujeme do hlubin tajemství, kam by se lidský duch nikdy neodvážil, kdyby jej nepředcházelo zjevení. Bez něho by nemohl člověk ani pomyslet na to, že existuje Bůh ve třech osobách.

Víra v Nejsvětější Trojici je také záležitost až teprve křesťanská. Ani Starý zákon o ní neříká nic určitého. V něm jsou jen jakési tajemné stopy (náznaky) tohoto velikého tajemství (např. „Svatý, svatý, svatý“ Iz 6,3). A Bůh ani nemohl toto tajemství izraelskému národu zjevit, protože ten by si je byl jistě vysvětlil po svém a udělal si prostě tři bohy.

Zato v Novém zákoně je tato božská pravda obsažena na mnoha místech: všude tam, kde mluví Ježíš o sobě jako Bohu, kde mluví o svém Otci a Duchu svatém, a zvláště při epifaniích (při křtu Kristově, při jeho proměnění a při seslání Ducha svatého). Nejjasněji však o tom Pán mluví, když předává apoštolů jejich světodějně poslání: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28,18-20)

Z těchto slov Páně je patrné, že nám ve zjevení Nejsvětější Trojice nepředkládá jen nějakou náročnou nauku, s kterou bychom si měli lámat hlavu. Nejde také jen o teorii, kterou by se měli zabývat pouze učení teologové, ale také o něco velmi osobního a praktického, čím má být proniknut celý náš duchovní život. Boha v Nejsvětější Trojici máme nejen uznat, uvěřit v Něj a klanět se mu, ale máme být dokonce pokřtěni v jeho jménu, což naznačuje a také uskutečňuje velmi niterné a živé spojení s Ním. Jméno je v Janovské tradici chápáno v totožnosti s osobou.

(„Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich.“ Jan 17,26) Poznat jméno znamená poznat jeho nositele. Pokřtění v jménu nebo do jména zakládá novou skutečnost, nový život ve vztahu k nositeli jména.

Svatý Jan Vianney nabádá ke každodennímu znamení kříže, které má být spojeno s modlitbou k Trojjedinému Bohu: „*Člověk musí dělat znamení kříže s velkou úctou. Začíná se na čele: to je Původce stvoření; Otec: pak srdce: láska, život, vykoupení, Syn, ramena: síla Ducha svatého.*“

Trojediný Bůh si tedy našel svůj příbytek v naší duši. On je náš Bůh a my jsme jeho děti. Už ve Starém zákoně nacházíme na některých místech ujištění: „Já budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.“ Místem přebývání Nejsvětější Trojice je pak církev, která je tvořena pokřtěnými osobami. Bez přijetí křtu nelze patřit do církve. Vznik této viditelné společnosti je dílem jediného Boha v Trojici. Otec posílá Syna, aby se z Jeho působení a života a z moci Ducha svatého zrodila církev. Proto můžeme církev považovat nejen za snoubenku nebo nevěstu Krista, ale také za jeho dítě. Církev se duchovně zrodila a stále rodí z milosti Nejsvětější Trojice.

Tajemství Trojice vrhá také jasné světlo na Boha jako našeho Otce. Když totiž víme, že Kristus s nebeským Otcem „jsou jedno“, pak patříme-li na Krista, patříme v něm i na Otce (Jan 14, 9) a láska, kterou nám ukázal Kristus, je i láska Otcova. Bůh tedy není Bohem hněvu, Bohem obávaným, před nímž bychom se měli chvět strachem: v Kristu se nám zjevil jako Láska a nekonečné Dobro, jako Otec, který miluje své děti tak, jak miloval svého Syna, a to i tehdy, když je vede po cestách trnitých a neschůdných. Právě tehdy je možná nejvíc miluje, protože chce, aby byly připodobněny jeho Synovi: nejdříve v utrpení a potom i ve slávě.

Jedna starostlivá maminka poučovala svou dcerku Aničku o tom, jak nás všechny Pán Bůh moc miluje. Anička přerušila matku otázkou: „Mami, jak mohu milovat Pána Boha, když jsem ho nikdy neviděla?“ Dříve než jí matka mohla dát odpověď, přišel pošťák a donesl dopis od babičky. Anička babičku nikdy neviděla, neboť žila v daleké zemi, za mořem. V dopisu ale byla fotografie babičky s poznámkou, že fotka je pro vnučku Aničku, kterou moc miluje. Matka ukázala fotku Aničce a ptala se jí, zda má babičku moc ráda? Anička praví, že ji moc miluje. Maminka se jí ptá: „Jak můžeš babičku milovat, když jsi ji nikdy neviděla? Anička říká: „Vždyť vidím její fotku“. Na to jí maminka pověděla: „Tak vidíš, abys mohla Pána Boha vidět, nebeský Otec nám poslal svého Syna Ježíše Krista.“ On sám řekl apoštolům: „Kdo vidí mě, vidí Otce!“

Bůh je přítomen v celém vesmíru, ale přebývá jen ve svém Synu a v těch, kdo žijí ve spojení s ním. A toto spojení se děje láskou, milostí, která je klíčem k pochopení Božího života (přebývání) v nás. Láska, nadpřirozená ctnost, vlitá Bohem do duše, působí toto spojení s Bohem a je hlavním důvodem, že Bůh přebývá v nás „jako poznávaný v poznávajícím a jako milovaný v milujícím“ (sv. Tomáš Akvinský). Z toho důvodu má zde na zemi láska k Bohu přednost i před poznáním Boha, protože naše poznání není bezprostřední (je nedokonalé), zato však láska je bezprostřední. Asi proto napsal též Tomáš, že „je lépe Boha milovat než poznávat“. Dokud je poznání samo, vidí Boha jen vzdáleného (poznávaného čistě spekulativním, rozumovým způsobem), spojí-li se však poznání s láskou, nastává zakoušení Boha a poznání nabývá podoby vnitřní duchovní zkušenosti. A tato nadpřirozená láska je v podstatě stejná jak zde na zemi, tak i v nebi, i její účinky jsou stejné, jenže zde jsou méně dokonalé.

Proto vzývejme a milujme Boha jednoho, v Trojici Vládce mocného, Otce i Syna – Krále s ním společně s Duchem přesvatým. Amen. (Polední hymnus Denní modlitby církve.)

P.L.

Liturgický kalendář

Červen 2011

1. **středa** Památka sv. Justina, mučedníka
2. **čtvrtek** Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ
doporučený svátek

ZAČÍNÁ DEVÍTIDENNÍ PŘÍPRAVA NA SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

3. **pátek** Památka sv. Karla Lwangy a druhů, mučedníků
5. **7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**
6. **pondělí** Slavnost sv. Norberta, biskupa
9. **čtvrtek** Sv. Efréma Syrského, jáhna a učitele církve
11. **sobota** Památka sv. Barnabáše, apoštola
12. **neděle** Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO
13. **pondělí** Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve
15. **středa** Sv. Víta, mučedníka
19. **neděle** Poutní slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
21. **úterý** Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka
22. **středa** Sv. Paulína Nolánského, biskupa
Sv. Jana Fischera, biskupa, a Tomáše Mora, mučedníků
24. **pátek** Slavnost NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE
26. **neděle** Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ – doporučený svátek
27. **pondělí** Sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele
28. **úterý** Památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka
29. **středa** Slavnost SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ
doporučený svátek
30. **čtvrtek** Svatých prvomučedníků římských

Úmysly Apoštolátu modlitby na červen

1. Aby kněží prožívali své sjednocení s Ježíšovým Srdcem a svědčili o starostlivé a milosrdné Boží lásce.
2. Aby Duch Svatý dával v našich společenstvích vyrůstat početným misionářským povoláním ochotným plně se zasvětit šíření Božího království.
3. Za ty, kdo připravují katechumeny ke křtu, za kněze, jáhny, rodiče, kmotry a katechety, aby se příkladem svého života stávali platnými nástroji Ducha Svatého a prostředníky Bohem nabízené milosti.

Oznámení

Farní výprava

Farní autobusová výprava do Kutné hory, Sedlce a Jakuba se uskuteční v sobotu 4. června. Odjezd účastníků bude od kostela sv. Jana Nep. v 8.00 hod. Večerní mše sv. se v kostele sv. Jana Nep. z tohoto důvodu nekoná. Návrat z výpravy se předpokládá kolem 19. hodiny. Zájemci o tuto výpravu se mohou ještě přihlásit v sákrístii.

Poutní slavnost farního kostela

V neděli 19. června budeme slavit poutní bohoslužbu v našem farním kostele Nejsvětější Trojice. Po mši sv. v 11.00 hod. jsou všichni účastníci zváni na malé setkání s občerstvením na dvorek mezi kostelem a domečkem.

Výprava na svatá místa Prahy

V neděli 19. června se uskuteční další tradiční výprava našich farníků za poznáním jednoho z krásných a posvátných míst Prahy. Tentokrát navštívíme farnost sv. Martina v Řepích, kde je víceúčelový dům sester boromejek, v němž se kromě péče o nemocné seniory poskytuje pracovní příležitost vězeňkyním s lehčími delikty. Sraz účastníků bude před vchodem do areálu v 15.00 hod.

Výstav Nejsvětější svátosti oltářní

Eucharistický výstav bude v kostele sv. Jana Nepomuckého ve čtvrtek 23. června a v sobotu 25. června od 16.30 do 17.30 hod. s následnou mší sv.

Slavnost Těla a Krve Páně

Vzhledem ke společnému slavení slavnosti Těla a Krve Páně ve čtvrtek 23. června v katedrále, kam jsou zváni zvláště farnosti z centra Prahy, bude v naší farnosti tato slavnost přeložena na neděli 26. června.

Farní táborák

Tradiční předprázdninový farní táborák se uskuteční ve čtvrtek 23. června od 18.30 hod. na louce před kostelem sv. Jana Nep. Jsou zváni zvláště rodiče s dětmi a také všichni ostatní farníci.

Zápis ze schůze Výboru Společnosti přátel košířských kostelů konané dne
13. května 2011

Přítomni: P. Lohelius, Vít Bobysud, Václav Funda, Stanislav Hojek, Elena Horáková, Ondřej Vaněček

Program:

1. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého
2. Záležitosti kostela Nejsvětější Trojice
3. Farní život a obecná rozprava

1. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého

Vzhledem k rozsahu letošních oprav kostela nebude opravován plot poškozený vandaly.

2. Záležitosti kostela Nejsvětější Trojice

Byla objednána výměna průtokového plynového ohříváče vody a prasklého umyvadla a vyčištění vzduchotechniky.

3. Farní život a všeobecná rozprava

Projednávaly se detaily programu Noci kostelů 2011 v košířských kostelích naší farnosti.

Farní předprázdninový táborák se uskuteční ve čtvrtek 23. června po adoraci Nejsvětější svátosti a mši svaté.

Příští schůze výboru SPKK se bude konat druhý červnový pátek, to je 10. dne toho měsíce na obvyklém místě v „domečku“ u kostela Nejsvětější Trojice cca od 18.30 hod.

Zapsal Ondřej Vaněček

Svatý Efrém Syrský, jáhen a učitel církve – památka 9. června

Za svatým Efrémem se vydáme daleko do minulosti i do daleké země. Narodil se asi r. 306 v Nisibis v Sýrii (nyní Nusaybin – Turecko), která byla tehdy pod nadvládou římské říše. Zprávy z jeho mládí jsou nejisté. Otec byl pohan (snad i pohanský kněz), matka byla křesťanka. Efrém byl vychován křesťansky. Na jeho výchově se podílel místní biskup Jakub (také světec). Efrém byl pokřtěn ve věku kolem 18 roků. S Jakubem uzavřel hluboké duchovní přátelství. Ve věku asi 30 let přijal jáhenské svěcení a z pokory zůstal jáhnem celý život.

V Nisibis vyučoval, kázal, psal a působil v charitativní činnosti. Efrém bránil pravověrnost proti ariánskému učení. Svě spisy psal syrsky. Je z nich ale vidět, že dobře znal řeckou filozofii. Teologické spisy psal prostě, aby mu rozuměli i prostší lidé a aby v nich upevnil zbožnost, psal často v podobě básní, které se daly i zpívat.

V Nisibis vyučoval, kázal, psal a působil v charitativní činnosti. Efrém bránil pravověrnost proti ariánskému učení. Svě spisy psal syrsky. Je z nich ale vidět, že dobře znal řeckou filozofii. Teologické spisy psal prostě, aby mu rozuměli i prostší lidé a aby v nich upevnil zbožnost, psal často v podobě básní, které se daly i zpívat.

Když roku 363 Nisibis přešlo pod perskou svrchovanost, odešel na západ do Edessy (nyní Sanliurfa nebo jen Urfa v Turecku). Poznámka: Edessa byla později v době křížáckých válek v 11. a 12. století sídlem křížáckého hrabství. Tam žil nejdříve jako poustevník, pak založil školu a získal pro svou moudrost a zbožnost – vedl mnišský způsob života - velký vliv. Patří mezi přední teology a spisovatele staré syrské církve. Jeho zájem bylo hlavně Písmo svaté, psal dogmatické a morálně teologické spisy. Byl znamenitý řečník a skladatel hymnů. To mu přineslo čestný titul „Harfa svatého Ducha.“ Publikoval velké množství spisů a složil mnoho hymnů. Nejznámější jsou chvalozpěvy Panny Marie.

V roce 372 vypukl v Edesse velký hlad. Efrém organizoval pomoc obyvatelstvu. Krátce na to 9. června 373 zemřel.

Jeho spisy je možno rozdělit na tři druhy: komentáře k Písmu svatému, kázání (často psaná ve verších) a hymny. Množstvím i rozmanitostí spisů je zcela výjimečnou postavou v církevní literatuře. Pro ilustraci uvedme, že složil asi 87 hymnů o víře, 56 hymnů proti bludům, 77 tzv. Nisibenských zpěvů, 51 hymnů o panenství, 51 hymnů o Církvi a další.

Efrémovy spisy byly ještě za jeho života, nebo krátce potom, přeloženy do řečtiny a arménštiny. Později i do arabštiny a etiopštiny.

Dvacet let po jeho smrti se o něm zmiňuje sv. Jeroným ve svém seznamu vynikajících křesťanů takto: „Efrém, jáhen církve v Edesse, napsal mnoho spisů v syrštině a stal se tak známým, že jeho spisy byly veřejně čteny v některých kostelích po Písmu Svatém.“

Roku 1920 ho papež Benedikt XV. prohlásil Učitelem církve.
Stojí za to uvést několik jeho myšlenek:

Modlitbou se utvářejí ctnosti. Modlitba vede ke střídmosti. Modlitba potlačuje hněv. Modlitba chrání proti pýše a závisti. Modlitba naplňuje duši Duchem svatým a pozvedá člověka k nebesům.

Vzpomeňte na mě, vy dědici Boží, vy bratři Kristovi, usilovně za mne proste Spasitele, abych byl skrze Krista osvobozen od toho, který proti mně neustále bojuje.

Vy vítězni mučedníci, kteří jste ochotně podstoupili mučení pro Boha a Spasitele, vy, kteří směle mluvíte se samotným Pánem, vy svatí, přimlouvejte se za nás bázlivé, hříšné a nedostatečné, aby na nás sestoupila Kristova milost a osvětila naše srdce tak, abychom ho dovedli milovat.

Podle R.Ondruše:Blízki Bohu i ľudom a pramenů z Internetu (Cath.Encycl.,BBKirchenlexikon,aj.) MP

ZPRÁVY Z FARNOSTI

První sv. přijímání dětí

Při slavení 4. neděle velikonoční přijaly 3 děti, **Krista, Radim a Tomáš**, v kostele sv. Jana Nepomuckého poprvé Eucharistii. Celé farní společenství s nimi radostně prožívalo tento vzácný okamžik a vyprošuje jim hodně síly a vytrvalosti k dalšímu životu s Kristem.

Při této liturgii také představil a přivítal P.Lohel nového ministranta **Drahoše**, který poprvé fungoval v ministrantské službě u oltáře.

Poutní slavnost v kostele sv. Jana Nepomuckého

V pondělí 16. května slavila jako obvykle košířská farnost svátek patrona našeho kostela a jednoho z patronů České země,

sv. Jana Nepomuckého.

Náš letošní prožitek byl obzvláště radostný, protože slavnostní poutní mši sv. celebroul **strahovský opat Michael Pojezdny**. V promluvě zmínil všechny ctnosti sv. Jana Nepomuckého až ke svědectví věrného křesťanského života mučednickou smrti. Všechny přítomné vyzval celebrant k následování sv. Jana ve věrnosti a vytrvalosti ve víře a na konec liturgie požehnal farníkům relikviářem s ostatky sv. Jana Nepomuckého. A pak

už obvyklý scénář – agapé před kostelem (díky našim pilným a obětavým farnicím), srdečné rozhovory přítomných se vzácným hostem a našim duchovním správcem P. Lohelem. Slavnosti se zúčastnili i naši nejmenší. Společně tedy slavila nejmladší a nejstarší generace – tak jak se utváří naše farní společenství pod ochranou vzácného patrona farnosti, sv. Jana Nepomuckého. *Kéž nad námi i nadále drží svou ochrannou ruku !*

Svatba našich farníků

V sobotu 21.května si s požehnáním P. Lohela udělili při mši sv. svátost manželství naši farníci **Anička Fundová a Petr Křížovský**. Svátba to byla veliká, radostná, oběma snoubencům to moc slušelo, roztomilé družičky plnily důležitou roli v přidržování nevěstiny vlečky a sypaní květů. Svatebčanů plný kostel, všichni se společně s oddávajícím modlili za zdar nového farního manželství. Pevně věříme, že jejich modlitby budou vyslyšeny.

OKÉNKO HUMORU

Tomu říkáme výchova ...

Rodiče měli 2 syny, nezbedy, kteří se neustále dostávali do konfliktních situací. Rodiče věděli, že cokoliv špatného se v jejich vesnici stane, vždy jsou za tím jejich synové.

Matka se tedy rozhodla, že synky pošle do blízkého městečka k starému, moudrému muži, který měl pověst velmi úspěšného vychovatele. Ten její prosbě vyhověl s tím, aby poslala každého syna zvlášť.

Matka tedy brzo ráno vypravila mladšího syna do města k vychovateli. Byl to mohutný muž s velmi zvučným hlasem. Posadil chlapce proti sobě na židli a silným hlasem se ho zeptal: „**Kde je Bůh?**“ Chlapec otevřel ústa, ale odpověď z nich nevyšla. Vychovatel opakovatel otázkou ještě silnějším hlasem: „**Kde je Bůh?**“ Chlapec s očima do široka rozevřenými se opět nezmohl na odpověď.

Vychovatel zařval po třetí hromovým hlasem: „**Kde je Bůh?**“ Chlapec zděšeně vykřikl, rozrazil dveře a běžel úprkem domů. Tam se schoval do skříně a zavřel za sebou dveře.

Když ho jeho starší bratr našel, zeptal se, co se při návštěvě stalo. Mladší chlapec sotva lupal po dechu a s hrůzou odpověděl: „**Jsmo v obrovském průšvihui Ztratil se Bůh a zase to svedli na nás!**“

Překlad z angličtiny

OKÉNKO VÍRY

347. Které skutky jsou těžkým hříchem proti svátosti manželství?

Jsou to: cizoložství; polygamie, neboť odporuje stejné důstojnosti muže a ženy a jedinečnosti a výlučnosti manželské lásky; odmítnutí plodnosti, které manželský život zbavuje daru dětí; a rozvod, který se prohřešuje proti nerozlučitelnosti.

348. Kdy církev připouští, aby manželé žili odloučeně?

Církev připouští, aby manželé žili odloučeně – třebaže si přeje jejich smíření – když se jejich společné soužití stalo ze závažných důvodů prakticky nemožným. Manželé však, dokud druhý žije, nemohou uzavřít nový sňatek; to je možné jen v případě, že církevní autorita prohlásí jejich manželství za neplatné.

349. Jaký je postoj církve k rozvedeným, kteří uzavřeli nový sňatek?

Církev ve své věrnosti Pánu nemůže nový občanský sňatek rozvedených uznat za platný. „Kdo se rozvede se svou ženou a ožení se s jinou, dopouští se vůči ní cizoložství. Rozvede-li se žena se svým mužem a vdá se za jiného, dopouští se cizoložství“ (Mk 10,11-12). Církev projevuje o tyto lidi pozornou starostlivost a vybízí je k životu ve víře, k modlitbě, ke skutkům bliženské lásky a křesťanské výchově dětí. Dokud však trvá situace objektivně odporující Božímu zákonu, nemohou tito lidé dostat svátostné rozhřešení, přistupovat k přijímání eucharistie, ani vykonávat některé zodpovědné funkce v církvi.

350. Proč se křesťanská rodina nazývá také rodinnou (domácí) církví?

Protože rodina je znamením a uskutečňováním církve, která má povahu společenství a rodiny, jako rodina Boží. Každý člen, podle vlastního postavení, vykonává křestní kněžství a přispívá k tomu, aby rodina byla společenstvím milosti a modlitby, školou lidských a křesťanských ctností a místem prvního hlásání víry dětem.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5	
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera Th.D., M. Brůčková, S. Dobeš, M. Práger, O. Vaněček	
Uzávěrka:	15. každého měsíce	Grafická úprava: V. Dráb
Náklad:	150 výtisků	Č.ú.: 125708379/0800
Internet:	http://kosirska.farnost.cz	Neprodejné